

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Reports

گزارشها

کبیر - کابل
۱۴ دسمبر ۲۰۱۷

مشت نمونه خروار از افغانستان اشغالی

۳

تفرقه افگنی سر کرده جنایتکاران بنیادگرا: "گلبدین حکمتیار" یکی از چهره های خونریز و جنایتکار تنظیم های جهادی که زمانی گفته بود: «اگر در موجودیت امریکا به کابل بیایم از امت رسول الله نباشم» به دستور بادر نه تنها «در موجودیت امریکا» به کابل آمد بلکه همچون عروسک کوکی مو به مو برنامه های تفرقه افگانه بادرش را تطبیق می نماید. در تازه ترین مورد این کثیف در سفری که به ولایت خوست داشت، گفت که: «به برخی از ولایت های جنوب شرقی نسبت به ولایت های بامیان، دایکندی و پنجشیر سهم کمتر در دولت داده شده» و خواهان سهم بیشتر به ولایت پکتیا نسبت به ولایت های بامیان، دایکندی و پنجشیر گردید. این گفته های راکتیار، باعث گردید تا جرثومه دیگر جهادی ها به نام "عبدالله" آتشین شده و بگوید که گلبدین غیر مسؤولانه این گفته ها را بیان کرده است. گفته های گلبدین و عبدالله و سایر شرکای حکومت وحشت ملی همه بیانگر ایجاد تفرقه و نفاق افگنی بوده که در جریان چهار دهه گذشته هر یک آنها به دستور بادران شان به این عمل ها دست زده و برای بقای قدرت، دامن زدن به مسایل قومی و ملیتی را بهترین سلاح می دانند، در حالی که توده های زحمتکش در طول تاریخ باهم هیچ مشکلی نداشته اند.

لت و کوب یک خانواده توسط قاضی کبیر جانی: یکی از سر دسته های جنایت و رذالت در ولایت تخار، قاضی "کبیر" مشهور به «مرزبان» است. از بس که قتل و کشتار کرده، از او یک انسان روانی ساخته شده است. قتل، شکنجه و لت و کوب انسان ها برایش به سرگرمی روزانه تبدیل گردیده است. او که در زمان "کرزی" وزیر مشاور و والی تخار بود با استفاده از قدرت سیاسی، هرچه در توان داشت برای غارت توده های ولایت تخار انجام داد و در حال حاضر که یکی از دزد های «پارلمان» است برای ثروت اندوزی و غارت از هیچ جنایتی دریغ نمی کند. در تازه ترین مورد به دلیل این که اعضای یک خانواده از دستور قاضی کبیر مبنی بر توزیع اسلحه در میان مردم ولسوالی خواجه بهاء الدین سرپیچی کرده، به شدت مورد لت و کوب قرار گرفته است. قاضی کبیر این جنایت را توسط شخصی به نام ارباب مؤمن انجام داده که از سگ های درنده قاضی کبیر در ولایت تخار می باشد. در حال حاضر این خانواده به دلیل تهدید از سوی قاضی کبیر خانه و کاشانه خود را ترک کرده و در شهر تالقان به سر می برد.

«پارلمان» خانه ملت یا بزرگترین مرکز معامله گری ها: با گذشت چند سال از عمر نامیمون حکومت وحشت ملی، بالاخره رهبری این حکومت با معرفی ۱۲ تن به حیث «نامزد وزیران» وزارت خانه های حکومت وحشت ملی به منظور کسب رأی «اعتماد» از «پارلمان»، توانست کابینه ناکارآمد و بیکاره خود را قسماً تکمیل نمایند. چند روز پس از آن که این پروسه مسخره به اتمام رسید، سروصدا ها مبنی بر امتیاز خواهی و پول گیری از «وکلا پارلمان» از «نامزد وزیران» بلند گردید، چنان که در جلسه علنی به اصطلاح «پارلمان» "فرشته امینی" یکی از کسانی که با سوء استفاده از موقف دست به معامله گری ها و خیانت های بسیاری زده و از این چوکی توانسته به سرمایه های هنگفت برسد، عبدالقادر خاخی «وطن دوست» یکی دیگر از افراد فاسد را متهم به معامله گری نمود و گفت که: «آقای وطن دوست رأی اعتماد ۶۲ عضو مجلس را با یکی از نامزد وزیران به خاطر دو کرسی در حکومت معامله کرده است.»

گذشته افراد معامله گر، استفاده جو و فاسد که در به اصطلاح «پارلمان» بیکاره حکومت وحشت ملی همچون صرافان سرای شهزاده ته و بالا می گردند، به اثبات رسانده که این ادعای فرشته امینی اتهام نه بلکه واقعیت انکار ناپذیر است، اما این که تنها «وطن دوست» تقاضای امتیاز از «نامزد وزیران» را کرده و سایر اعضای «پارلمان» مردمان «پاک نفس» می باشند، هیچ واقعیت ندارد، بدون استثنا تمامی کسانی که در این منبع فساد و معامله گری منحیث «وکیل» تجارت می کنند، غرق در چور و چپاول و غارت اند.

باج گیری طالبان جانی از توده های بیچاره ولایت غزنی: روبه رو شدن با فجایع عصر حجر و قرون وسطا آن هم در قرن بیست و یک انسان را مات و مبهوت می سازد. هنگامی که می شنویم توده های بیچاره ایزدی در عراق همچون برده و کنیز توسط داعشی های وحشی خرید و فروش می گردند، هنگامی که می شنویم جلادان دینی به بهانه های مختلف سر می برند، اعضای بدن انسان را قطع می کنند، هنگامی که می بینیم انسان را سنگسار می کنند و یا به شلاقش می بندند، هنگامی که می شنویم جنایتکاران دینی در این قرن از توده های بیچاره و بدبخت افغانستان باج و خراج می گیرند، ناخودآگاه این بیت به ذهن انسان میرسد، «از دیو و دد ملولم و انسانم آرزوست.» جنایتکاران طالبی که در وابستگی و نوکرمندی به روسیه، ایران، کشور های عربی و مخصوصاً پاکستان در جریان بیشتر از دو دهه گذشته از هیچ وحشی گری و جنایتی دریغ نکردند، به تازگی به دلیل سر باز زدن اهالی زحمتکش و ستم دیده ولایت غزنی از باج و خراج، راه های مواصلاتی و مسیر رفت و آمد دهات قره باغ غزنی را بستند و اجازه نمی دهند که اهالی این مناطق در این مسیر ها رفت و آمد نمایند.

مسیر هائی که طالبان خونریز اقدام به بستن آنها نموده، اکثراً راه هائی اند که توده های زحمتکش ملیت با همت و با غیرت هزاره در آنها بود و باش دارند و هدف این عمل وحشیانه طالبان مزدور شعله ور ساختن جنگ های قومی و ملیتی اند، هدفی که به دلیل سطح بالای آگاهی و شعور توده های ملیت های مختلف افغانستان هرگز به آن دست نخواهند یافت و این آرزوی شوم و نامیمون خود و باداران شان را به گور خواهند برد